

RAKEFISK-
FESTEN 1980

Numedalsssongen

AV TOV FLATIN

Du Numedal, du vene, med fagre fjell og fjord.
Frå Kongsberg ytst i dalen til vidda imot nord.
Eg ingin andre stadir kann liva glad og sæl.
I heile vide verdi, det kjenner eg so væl.

Med Norefjell og Blefjell til livd i aust og vest.
Her bygde våre fedrar, og her vart hugen fest.
Og sut og saknad skifte med lukka, liv og leik.
Men trufast arbeid gav dei den rette livsens kveik.

Me ser den gråe gubben so trøytt i tune sviv,
Me ser den kåte guten seg høgt i halling hiv.
Me ser den fagre gjenta ho gjeng i dansen bli'
med' Lytnantdrengen leikar so fint på fela si.

Høyr sætergjenta prillar på honn frå høge nut,
So svarar han frå bygdi, den ho hev valt seg ut.
Då fuglen syng på greini, då gauken gjel i lid,
og drøymande i dalen ligg fjorden blå og blid.

Den kalde vinterdagen då drog han Sigurd ut
den mili veg til kyrkja på ski med veslegut.
«Den krok skal tidlig krøkjast, som sterk skal veksa seg,
og friske, sterke gitar me aler du og eg.»

Solengje Lógen logne igjennom dalen renn
Og fossen dyn og dunar utøver bygd og grend,
skal fedre-ándi stråle som sol frå høge hall,
og viksla onn og yrkje i nye Numedal.

Ein byggjer det i dalen eit folk med merg i bein,
med sterke, kvasse tankar, med hugen ung og rein.
Som dyrkar odelsgarden, som elsker far og mor,
Som lyfter fridomsmerkje — og framtidsvonir gror.

NUMEDØLEN OG RAKAFISKEN

Melodi: Julekveldsvisa

Når nettene blir korte og sola setter inn
da sier døljajenta til Numedølen sin
- no dreg me inn te byen på ein heidundrandes fest
så fer me nok bevis på at kans eigen fisk e best.

Heisan og hoppsan og fallerakera,
nå skal alle sammen ete rakafisk igjen.
Heisan og hoppsan og fallerakera,
nå skal alle sammen få en lefsebit igjen.

Nå var vi lei av romjula, har slanka oss ei tid,
formen den er numedølsk og fisken skal på gli,
vi skytter ned med akevitt og sigarett og øl,
når vaktmestern vil stenge svarer vi ham med et brøl.

Heisan og hoppsan og rakarakadøl,
de som spiser lutefisk og reker, spiser søl,
heisan og hoppsan med lefser og med øl,
det er bare rakafisk som passer for en døll.

Rakafisken er en råtten, merkelig person,
stappfull av bakterier og kjemisk reaksjon,
ligger nedi dunken du, med magen full av salt,
men uten influensa sjøt om det er surt og kaldd.

Heisan og hoppsan og rakarakafisk,
forbrukerombudsmannen han er ingen numedøll.
Heisan og hoppsan og rakarakafisk,
vår halvfordøyde kulturfisk den lager vi oss sjøll

NUMEDØLAN DANSE

Sjå numedølan danse her på Torshov i kveld
lommelerka kvitrer og pilsneren susar,
rakafisk og lefse ned i magen har spell,
verden den er dyster - vi koser oss lell.
Numedølen danser til sola ho står opp
- i mørgo ska med liggje og dra vår stakkars kropp
ja, sjå på numedølen som alt har fått litt innom vesten,
uvdøling, flesberging og dei som er gifta inn.

Numedølan danse her på Torshov i dag,
reinlender og polka og kanskje ein springar,
musikken er heimanfrå, karar med drag,
det einaste dei manglar det er bogasag.
Numedølen danse til sola ho står opp
i morgon skal me vakne med sko'n full av sopp
ja, sjå på numedølan som samla seg på bygdefesten,
døgeling, veggling og dei som er gifta inn.

Numedø'n er fjellkar og om hausten han dreg
vekk fra hus og kjerring og vestover viddene,
heim med fiskebøla og karslege steg
neste år så legger han atter i veg.
Vidda er så vakker og hjertet blir så fullt
og rakafisken stiller den verste sut og sult
og, tenk så mange reinsslakt som kjem i frysen uten kontroll
i Uvdal og Rødberg og heilt nedi Norefjord.

Numedalens bane er gammal og god
gjennom vakre dalen den tusler på skinnene,
dieselrøyken oser, den får slite for to
sjelden får den godord og knapt nok har'n do.
Denne skal vi verne til Eidsfjell detter ned
om folket kjører biler, kan toget kjøre ved
ja, tenk så mykje folk du, som honka opp og ned på banen
fra Rødberg og Rollag og Svene og Lampeland.

JUBILEUMSKVELDSVISE

(Mel.: Julekveld i skogen)

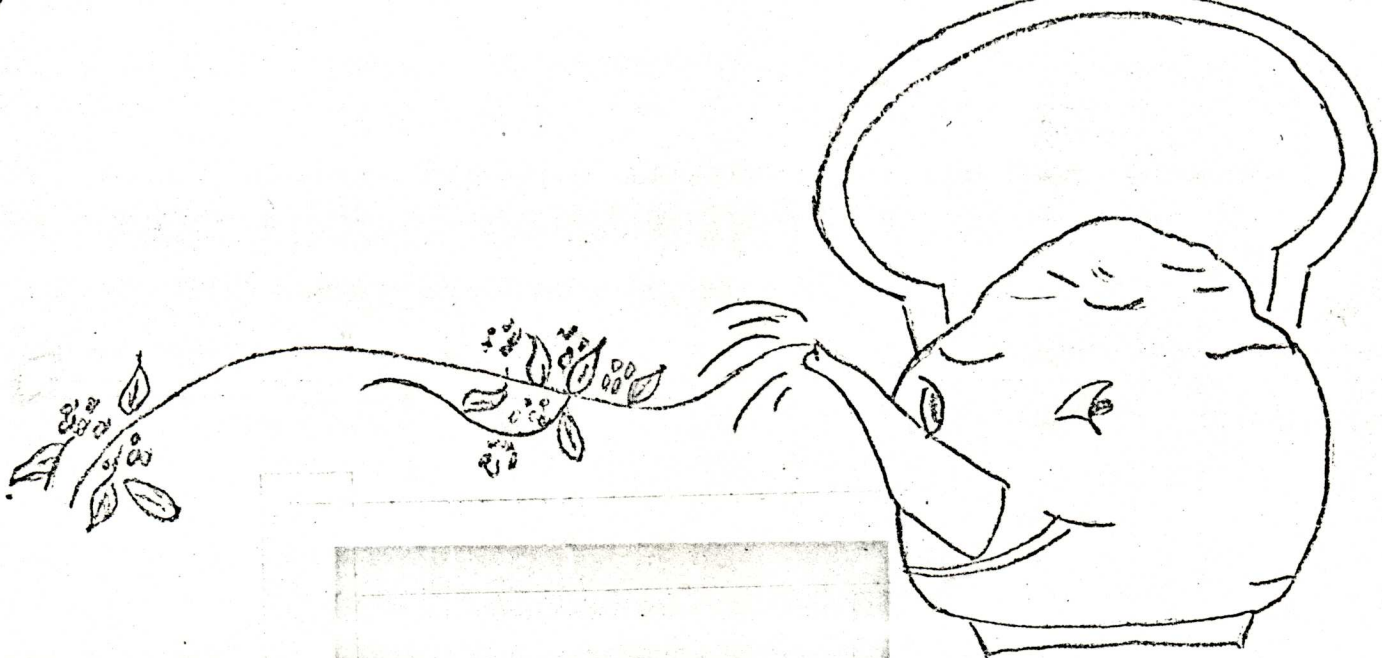
Det er jubileumsfest for rakafisken her i kveld
og hver numedøl er samlet her til hygge, dans og spell.
Nå skal slekt og venner sjekkes,
og du ser din gamle klikk,
med rakafisk og lefsekling og bonderomantikk.

Ifra Norges nasjonalpark oppi vidda lengst mot nord
og til Kongsbergs flott kloakk er det numedølan bor.
Sein og treg og full av kaffi,
og med sans for mekanikk,
og for rakafisk og lefsekling og bonderomantikk.

Numedølen er et folkeslag aldeles for seg sjøl,
ikkje er det ekte byfant, heller ikkje hallingdøl.
Og når verden går i vase,
allting henger i en strikk,
sitter numedøl'n og trøster seg med bonderomantikk.

Etter søtti år i Oslo er det liv i laget lell,
en samlingsplass for bygdefolk, for alvor og for spell.
Ja, du ser det her i kveld
hvor mange venner som du fikk,
med rakafisk og lefsekling og bonderomantikk.

KAFFEVISSE.

mel: Kjerringa med staven.

Kjerringa med staven,
høgt opp i Numedalen,
det var "Kaffelars"
hun elsket aller mest.
Det må være kaffe,
hvis det skal bli fest.
Var hun den foruten -
kokte hun på gruten.

Hør nå kjære gjester,
vi som sammen fester,
hva kan vel gi stemning,
slikt et øyeblikk.
Som den brune nektar,
i en Gudedrikk.
Intet kan vel skaffe,
glansen slik som kaffe.